

(ΑΓ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Θ. ΘΕΟΣ/ΝΙΚΕΙΣ
(ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 464
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΤΟΣ ΙΗ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1965 (Π.Ο.Η.)
ΤΗΛ. 628.280 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ Τ. 147

Ἡ Βασιλιυὴ ἐπιθυμία

Βαθύτατα συνεκίνησε τὸ πανελλήνιον ἡ διατυπωθεῖσα ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς—συνδαιτημόνας τῆς Βασιλικῆς τραπέζης, ἐπιθυμία τῆς ἐνισχύσεως τῶν θεσμῶν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς συστηματικωτέρας θρησκευτικῆς ἀγωγῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Οἱ λόγοι αὐτοί, οἱ βασιλικοί, διατυπούμενοι ἐν ἡμέρᾳ ἰδιαζούσης σημασίας διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὡς ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ ἐν ἐποχῇ θεωρουμένη ὡς μηχανοκρατικῇ, ἀποκτοῦν βαρύτητα καὶ δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἱστορικοί.

Προδίδουν, ἀκόμη, οἱ βασιλικοὶ λόγοι, βαθυτάτην συνείδησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβληματισμοῦ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν καὶ ἐπαρκεστάτην κατανόησιν τῆς λεπτοτέρας ὑφῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐφ' οὗ, κατὰ πρόνοιαν Θεοῦ, βασιλεύει.

Δι' ὅλα αὐτὰ συγκινούμεθα καὶ χαίρομεθα συγχαίροντες τὸν σεπτὸν ἡμῶν Ἀνακτα, δι' ὅσα φρονεῖ καὶ ἐλάλησε.

Ἐχομεν ὅμως τὴν ταπεινὴν γνώμην, ὅτι ἡ βασιλικὴ αὕτη ἐπιθυμία θὰ πρέπει νὰ μετουσιωθῇ εἰς συγκεκριμένον ἐνδιαφέρον, εἰς προσωπικὴν, τρόπον τινά, ἐπιδίωξιν· διότι ὀρθῶς διησθάνθη, ὅτι ἡ ὀρθόδοξος πίστις ἀποτελεῖ ἓναν ἰσχυρὸν παράγοντα ἐθνικῆς ἐνότητος, εἰς μίαν ἐποχὴν, ὅπου ταξικὰ συμφέροντα, κοινωνικὰ ἀντιθέσεις, πολιτικά

διαφοραὶ καλλιεργοῦν ἐπικινδύνους καὶ θανασίμους διχασμοὺς μέσα εἰς τὸν λαόν.

Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ καὶ ἡ ἐπιδίωξις αὕτη θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ ἄμεσον περιβάλλον, ἀπὸ τὴν σεπτὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν.

Ὁ λαὸς λυπεῖται, ὅταν σκέπτεται, ὅτι πλησίον τοῦ πολυσεβάστου Ἀνακτός του παρευρίσκεται, ὡς ἰσότιμος εἰς σεβασμὸν Ἀνασσα καὶ ὡς μελλοντικὴ Μήτηρ ἐπιδόξου Διαδόχου, γυνὴ ἑτερόδοξος, ἀνήκουσα εἰς τὸν προτεσταντισμὸν.

Δὲν εἴμεθα φίλοι τοῦ ἐξαναγκασμοῦ καὶ γνωρίζομεν, ὅτι δὲν εἶναι ζήτημα ἀλλαγῆς ἐσθῆτος ἢ ἐκουσίας καὶ ἐνσυνείδητος προσέλευσις εἰς τὴν Ὁρθόδοξίαν ἐνὸς ἀτόμου· νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ παράτασις αὕτη, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ὑψηλῆς θέσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ νεαρὰ βασίλισσα ἡμῶν, λυπεῖ ἓναν λαὸν εὐγενῆ, ὅστις ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγαπᾷ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν του καὶ νὰ στηρίζῃ ἐπ' αὐτῆς τὸν ψυχισμὸν του.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, τὸ βασιλικὸν ἐνδιαφέρον θὰ πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ εἰς τὴν ὅλην ζωὴν τῆς ἐκκλησίας.

Συνωμίλησε μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς. Ἀλλὰ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐν πολλοῖς, ζοῦν μακρὰν τοῦ ποιμνίου καὶ εὐρίσκονται, πλειστάκις, καὶ

εἰς ἀντίθεσιν μετὰ τὸ ποίμνιον.

Καθ' ἣν στιγμήν ὁ σептὸς Ἀναξ συνωμίλει καὶ συνέτρωγε μετὰ τοὺς Σεβασμιωτάτους ἐδονεῖτο ἡ ἀτμόσφαιρα τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ ἀγωνιστικὰς ἰαχὰς κατὰ τοῦ προσφιλοῦς εἰς τοὺς Σεβασμιωτάτους, οὐχί, ἐκ λόγων ὀρθοδόξου συνειδήσεως, μεταθετοῦ· τὸ δὲ ἀπογευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀπὸ ἕτερον σημείον τῶν Ἀθηνῶν μία ἄλλη τεραστία λαϊκὴ συγκέντρωσις ἀνεβαπτίζετο εἰς ἀγωνιστικὰ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας συνθήματα καὶ ἔδιδεν ὄρκον συνεχίσεως ἐνὸς ἀγῶνος, τὸν ὅποιον, ἐκ λόγων τύψεως συνειδήσεως, ἠθέλησαν μετὰ πεισμοσύνης νὰ ἐκμηδενίσουν οἱ Ἀρχιερεῖς—Συνδαιτημόνες!

Τὴν Ὁρθόδοξον δ' ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ἧς ἐξεδήλωσε τὸ ἐνδιαφέρον του, κατὰ τὰς ἐπιτραπεζίους φιλοφρονήσεις, δὲν ἀποτελοῦν μόνον οἱ Σεβασμιώτατοι, ἀλλὰ καὶ τὰ πλήθη τῶν Ὁρθοδόξων, τὰ ὅποια μετὰ τὸν πύρινον ζῆλον τῆς ἀγνῆς των πίστεως, μετέβαλλον τὸ «Ἀκροπόλ» καὶ τὸ Ἰδρυμα τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» εἰς κρατῆρας Ἠφαιστείων ὀργῆς καὶ Νεμέσεως κατὰ τῶν παραχαρακτῶν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Θὰ πρέπει λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς νὰ ἀναγάγῃ τὸ ἐνδιαφέρον του εἰς προσωπικὴν ἐπιδίωξιν καὶ νὰ καλέσῃ παρ' ἑαυτοῦ ἄνδρας σοφοὺς καὶ συνετοὺς, διακρινομένους διὰ τε τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Ὁρθόδοξίαν, παρ' ὧν νὰ ἐπιζητήσῃ νὰ πληροφορηθῇ: α) Ποία εἶναι ἡ σημερινὴ ἐκκλησιαστικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος; β) Ποία πρέπει νὰ εἶναι, κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ τὴν μακραίωνα παράδοσιν; γ) Ὑπάρχει ἐνότης ἐκκλησιαστικὴ μεταξὺ τοῦ λαοῦ; δ) Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ, ποῖος εὐθύνεται διὰ τὴν διάσπασιν καὶ πῶς πρέπει νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἐνότης!

Νὰ συναγάγῃ τὰ συμπεράσματά του καὶ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ δέοντος.

Τότε ἡ ἐκφρασθεῖσα ἐπιθυμία του θὰ καρποφορήσῃ καὶ θὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸν ἱστορικὸν διὰ τὸ ἔθνος.

Ἄλλως μόνον οἱ λόγοι, οἱ καθηδύναντες τὰς ἀκοὰς τῶν συνδαιτημόνων, νὰ χωνευθῶσιν ὑπὸ τῶν δεσποτικῶν στομάχων, μεθ' ὅσης εὐκολίας ἐχωνεύθησαν καὶ τὰ ἐδέσματα τοῦ βασιλικοῦ συμποσίου.

Ἡμεῖς ἀναμένομεν ἀπὸ τὸν Ἀνακτα σωστικὰς πρώτοβουλίας ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου

Ἐκκλησίας, ἧς, κατὰ τὴν παράδοσιν, θεωρεῖται ὁ ἐπίσκοπος ἐν τοῖς ἔξω, καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ἐν εἰλικρινῇ ἀφοσιώσει «Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα».

Ἐπίκαιρα πνευματικὰ μελετήματα

ΤΟ ΒΑΘΥΤΕΡΟΝ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Διανύομεν, χάριτι θεῇ, τὸ εὐγενὲς καὶ σοβαρὸν τῆς νηστείας στάδιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀγωνίζομεθα πνευματικῶς, ὅπως ἐξαγνίσωμεν τὴν ψυχὴν ἡμῶν καὶ παραστήσωμεν αὐτὴν καθαρὰν καὶ ἁμωμον ἐνώπιον τοῦ Πλάστου Ἡ περιόδος αὕτη, ἣν ἡ φιλόστοργος μήτηρ ἡμῶν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καθιέρωσε διὰ τὴν ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν πιστῶν, εἶναι περίοδος προσευχῆς καὶ νηστείας, μετανοίας καὶ κατανύξεως, καθαρμοῦ καὶ πνευματικῶν ἀνατάσεων. Εἶναι ἐν γυμναστήριον τῆς ἀρετῆς, εἰς στίβος πνευματικῆς ἀθλήσεως.

Κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον, ἡ Ἐκκλησία μᾶς παροῖ πολύτιμα καὶ θεῖα μέσα, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν, ὅσα ὠφέλιμα καὶ σωτήρια διὰ τὴν ψυχὴν ἡμῶν. Αἱ ἱεραὶ καὶ κατανυκτικαὶ Ἀκολουθίαι, αἱ Προηγιασμέναι Λειτουργίαι, οἱ ὕμνοι, αἱ προσευχαί, τὰ Μεγάλια Ἀποδείπνα, οἱ χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν θεοφιλεῖ καὶ ψυχοφελῆ νηστείαν ἀφ' ἐνός καθὼς καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς Ἀγίας Κοινωνίας ἀφ' ἑτέρου, εἶναι τὰ μέσα, δι' ὧν ἡμπορεῖ ὁ πιστὸς νὰ καθαρθῇ ἀπὸ τοῦ ρύπου τῶν παθῶν καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πάσης κηλίδος καὶ παντὸς ἡθικοῦ μολυσμοῦ.

Ἄν δὲ μετ' αὐτῶν συνδυασθῇ καὶ ἡ ἐπίδειξις ἔργων ἀγάπης καὶ αὐτοθυσίας, τότε πραγματικῶς ἡ περίοδος τῆς νηστείας δύναται νὰ ἀποβῇ διὰ τὸν χριστιανὸν πηγὴ εὐλογίας καὶ χάριτος, ἁγιασμοῦ καὶ πνευματικῆς ἀνωτερότητος.

«*Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἀμαρτίας, καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν ἀγγέλων καὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων*», ἔψαλεν ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν Δευτέραν τῆς πρώτης ἐβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ ψυχοφελῆ προσόντα τῆς νηστείας, τὰ ὁποῖα συνιστᾷ ἡ Ἐκκλησία διὰ τοῦ ὥραιου τάτου καὶ λίαν ἐπαγωγοῦ τροπαρίου τούτου Ἰδοὺ δὲ ἕτερον προσκλητήριο ἀγγελμα τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν: *Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέφκεται· οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε, ἀναξωσάμενοι τὸν καλὸν τῆς Νηστείας ἀγῶνα· οἱ γὰρ νομίμως ἀθλοῦντες δικαίως στεφανοῦνται· καὶ ἀναλαβόντες τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, τῷ ἐχθρῷ ἀντιμαχησόμεθα, ὡς τεῖχος ἀερηκτον κατέχοντες τὴν Πίστιν, καὶ ὡς θώρακα τὴν προσευχὴν καὶ περικεφαλαίαν τὴν ἐλεημοσύνην· ἀντὶ μαχαίρας τὴν νηστείαν, ἣτις ἐκτέμνει ἀπὸ καρδίας πᾶσαν κακίαν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, τὸν*

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Λόγος πρὸς ἐυπεσόντα Θεόδωρον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὁ διάβολος μᾶς ρίπτει εἰς τοὺς λογισμοὺς τῆς ἀπελπισίας, διὰ νὰ ἀποκόψη τὴν ἐλπίδα τὴν πρὸς τὸν Θεόν, τὴν ἄγκυραν τὴν ἀσφαλὴ τὴν βάσιν τῆς ἡμετέρας ζωῆς, ἥτις μᾶς χειραγωγεῖ εἰς τὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἄγουσαν ὁδὸν τὴν σωτηρίαν τῶν καταστρεφόμενων ψυχῶν. **Διότι διὰ τῆς ἐλπίδος, λέγει ἐσώθημεν.** Διότι αὕτη, αὕτη ἡ ἐλπίς ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὡς ἄλυσίς τις ἰσχυρά, ἐξαρτηθεῖσα ἐκ τῶν οὐρανῶν, τὸ βάρος τῶν ἡμετέρων βασιτάζει ψυχῶν καθ' ὅλην τὴν πορείαν μας ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ κατ' ὀλίγον πρὸς τὸ ὕψος ἐκεῖνο ἀνασύρει τοὺς ἰσχυρῶς ἐξ αὐτῆς κρατούμενους καὶ ἀνυψώνει ἡμᾶς, ὑπεράνω τοῦ θορύβου τῶν βιοτικῶν κακῶν. Ἄν τις λοιπὸν φανῇ ἀδύνατος καὶ ἀφήσῃ τὴν ἄγκυραν ταύτην τὴν ἱεράν, καὶ καταπίπτει ἀμέσως καὶ ἀποπνίγεται εἰς τῆς κακίας τὴν ἄβυσσον. Τὸ ὅποιον γνωρίζει ὁ πονηρὸς καὶ ὁπότε μᾶς ἐννοήσῃ ὅτι βαρυθυμούμεν διότι ἔχομεν συνείδησιν τῶν κακῶν ἡμῶν πράξεων, ἐπέρχεται καὶ αὐτὸς τότε καὶ μᾶς ἐπιθέτει τὸν λογισμόν τῆς ἀπελπισίας, ὅστις καὶ ἀπὸ μόλυβδον εἶναι βαρύτερος. Καὶ ἂν παραδεχθῶμεν αὐτὸν κατ' ἀνάγκην τότε θὰ συντριβῶμεν ἀμέσως ὑπὸ τὸ βάρος του, καὶ ἐκ τῆς ἀλύσιεως τῆς ἐλπίδος ἀποσπασθέντες θὰ κατέλθωμεν εἰς τὸ βάθος τῶν κακῶν, ὅπου καὶ σὺ ὁ ἴδιος κατήντησες τώρα. Καὶ τοῦ μὲν πρᾶου καὶ ταπεινοῦ Δεσπότου τὰ προστάγματα ἀφήκεις, τοῦ δὲ σκληροῦ καὶ τυράννου καὶ ἀσπόνδου τῆς ἡμετέρας σωτηρίας ἐχθροῦ τὰς παραγγελίας ἐκτελεῖς ὅλας καὶ τὸν χρηστὸν ζυγὸν τοῦ Εὐαγγελίου διέσπασες,

ἀληθινὸν κομίζεται στέφανον, παρὰ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ταύτην τὴν πανοπλίαν φέροντες καὶ ἡμεῖς καὶ τὸν Θεὸν διηνεκῶς ἐπικαλούμενοι, ἅς ἀναλάβωμεν εὐθαρσῶς καὶ ἐνθουσιωδῶς τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα καὶ ἅς ἀγωνισθῶμεν «ὡς καλοὶ στρατιῶται Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β' Τιμ. Β' 3).

Ἄς ἐπωφεληθῶμεν, ὃν διερχόμεθα χρόνον καὶ ἅς δεῖξωμεν ἐμπράκτως, ὅτι εἴμεθα ὄντως ἀληθεῖς χριστιανοὶ καὶ εὐγνώμονες λάτρεις τοῦ ὑπερ ἡμῶν ἐνανθρωπήσαντος καὶ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ἀποθανόντος Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἄς μιμηθῶμεν τοὺς Νινευίτας, τὸν προφητάνακτα Δαβὶδ καὶ πάντας τοὺς μετανοήσαντας ἁμαρτωλοὺς καὶ ἅς κλαύσωμεν, ὡς ἐκεῖνοι, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ἵνα τύχωμεν τῆς τοῦ Θεοῦ συγγνώμης. Ἄς ὑποβάλωμεν ἑαυτοὺς εἰς ἔργα ἀγνισμοῦ καὶ «ὕπωπιασμοῦ τῆς σαρκὸς» καὶ ἅς ριφθῶμεν ἀπὸ σήμερον, ἀπὸ ταύτης τῆς στιγμῆς, εἰς τὰς πατρικὰς ἀγκάλας τοῦ Οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρός, ἵνα ἀξιωθῶμεν ἐλέους καὶ συγγνώμης παρ' Αὐτοῦ καὶ διέλθωμεν ἐν εἰρήνῃ καὶ ψυχικῇ γαλήνῃ τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστήν, ἐορτάσωμεν δὲ μετὰ φαιδρότητος τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἀνάστασιν.

καὶ τὸ φορτίον ἔρριψες τοῦ Κυρίου τὸ ἐλαφρὸν καὶ τοὺς σιδηροὺς δὲ ἀντ' ἐκεῖνων εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ἐπέβαλες δεσμοὺς τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀκόμη καὶ τὴν μυλόπετραν τῆς ἀπωλείας ἐξήρησας ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου. Ποῦ λοιπὸν θὰ σταθῇς καταποντίζων τὴν ἀθλίαν σου ψυχὴν, καὶ πῶς θὰ ἐμποδῇς τὸ νὰ φέρηται πάντοτε πρὸς τὰ κάτω, ἀφοῦ ἐπίδρασας εἰς τὸν ἑαυτὸν σου τόσῳ μεγάλῃ ἀνάγκῃ; Καὶ ἡ μὲν γυνή, ἡ ἰς τὴν μίαν δραχμὴν εὗρε τὰς γείτονας προσεκάλει διὰ νὰ συμμεριθῶι τὴν εὐφροσύνην της καὶ ἔλεγε **συγχαρήτε μοι.** Ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους ὅλους καὶ τοὺς ἰδικούς μου καὶ τοὺς ἰδικούς σου δι' ἐναντίον πρᾶγμα θὰ παρακαλέσω τώρα καὶ ὅχι **συγχαρήτε μοι**, θὰ εἴπω, ἀλλὰ **πειθήσατε μαζί μου** καὶ ἀρχίσατε τὸν αὐτὸν θρήνον καὶ γοεράς κραυγὰς ἔλθετε νὰ βάλωμεν ὅμοι.

Διότι ζημία μεγίστη κατέλαβεν ἡμᾶς, ὅτι διότι πολλὰ χρυσοῖον τάλαντα ἐξέπεσον ἐκ τῆς χειρὸς μου οὐδὲ διότι λίθων πολυήμων πολὺν ἐχάσαμεν ἀριθμόν, ἀλλὰ διότι ὁ Θεόδωρος ὅστις ἀπὸ ὅλα ταῖτα πολυτιμότερος ἦτο, ἐνῶ ἐταξείδενε μαζί μας ταύτην τὴν θάλασσαν τοῦ βίου τὴν μεγάλην καὶ εὐρύχωρον, δὲν γινώσκω πῶς παρηπατήσας καὶ ἔξω τοῦ πλοίου τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὰ κύματα τῆς ἁμαρτίας παρasuρθεῖς, εἰς αὐτὸν τὸν πυθμένα τῆς ἀπωλείας κατέπεσεν. Ἐὰν δὲ τινες προσπαθῶσι νὰ εἰς ἐμποδίωσιν ἀπὸ τοὺς θρήνους, τὰ τοῦ προφήτου πρὸς αὐτοὺς θὰ λαλήσω καὶ θὰ εἴπω: **Ἀφετέ με πικρῶς θὰ κλαύσω· μὴ ἐπιμείνητε νὰ μὲ παρακαλήτε.** Διότι τὸ τωρινὸν πένθος μου δὲν εἶναι τοιοῦτο, ὥστε νὰ μᾶς ἐκδέσῃ εἰς κατάκρισιν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ ὁ πῦλς καὶ ἄμετρος κλαυθμὸς, ἀλλὰ τοιοῦτο εἶναι διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐὰν ὁ Παῦλος καὶ ἐὰν ὁ Πέτρος ἦτο, δὲν ἠθελον ἐντραπῇ νὰ κλαίωσι καὶ νὰ πενθῶσι καὶ πᾶσαν παρηγορίαν νὰ ἀρνῶνται καὶ νὰ ἀπορρίπτωσι. Διότι ἐκεῖνους μὲν οἱ ὅποιοι τὸν κοινὸν τοῦτον θάνατον κλαίουσιν, εἰς τὸν ὅποιον ὅλοι ὑποκείμεθα, εὐλόγως ἤθελε τις μεμφθῇ ὅτι πολὺ μικρόψυχοι εἶναι. Ὅταν ὅμως ἀντὶ σώματος ψυχῇ ἐμπρός μας κεῖται νεκρά, ἀναριθμήτους ἔχουσα τὰς πληγὰς, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν νεκρότητα τὰ καλὰ τῆς χαρίσματα δεικνύη τὰ πρότερα καὶ τὴν πνευματικὴν τῆς υγιείας τὴν ἄλλοτε καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς τὸ θεῖον, τὸ ὅποιον ἡ ἁμαρτία ἀπέσβεσε καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ χωρισμός, τίς εἶναι τόσον σκληρὸς καὶ ἀσυμπαθής, ὥστε ἀντὶ θρήνων καὶ κλαυθμῶν νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον λόγους παρηγορητικούς; Διότι καθὼς ἐκεῖ εἰς τὸν κοινὸν τοῦ σώματος θάνατον τὸ νὰ μὴ πενθῇ τις εἶναι ἴδιον τοῦ φιλοσόφου τοιουτοτρόπως ἐδῶ ἀρμόζον καὶ πρέπον εἶναι τὸ νὰ πενθῇ. Ἐκεῖνος ὅστις πρὸς τὸν οὐρανὸν διὰ τῶν ἀρετῶν του ἔφθασεν, ὅστις τοῦ βίου τὴν ματαιότητα κατεγέλα, ὅστις τὰς ωραιότητας τῶν σωμάτων μὲ γαλήνην ὡς τὰς τῶν ἀγαλμάτων προσέβλεπεν, ὅστις κατεφρόνει μὲν τὸν χρυσὸν ὡς πηλόν, πᾶσαν δὲ τροφὴν ὡς βόρβορον, οὗτος πρὸς λυ-

Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας

Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ ἀπόγευμα, ὡς εἶχε προαναγγελθῇ, ἐπραγματοποιήθη, εἰς τὴν εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν αἴθουσαν τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» (Μενάνδρου 4) ἡ πανηγυρική συγκέντρωσις τῶν ὁπαδῶν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας.

Ἡ προσέλευσις ἤρchiσε ἀπὸ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν. Ἐντὸς δὲ ὀλίγου κατεκλύσθη ἀσφυκτικῶς ἡ εὐρύχωρος αἴθουσα διαλέξεων τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν», τὰ θεωρεῖα, ἡ εἴσοδος ἀλλὰ καὶ αἱ κλίμακες.

Κατὰ κυριολεξίαν «βελόνα νὰ ἔρριχνες, δὲν θὰ ἔπιπτε».

Μετὰ τὴν προσέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἤρchiσε ὁ πανηγυρικός ἐορτασμός δι' ὕμνων ὑπὸ καλλιφῶνων ἱεροψαλτῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ἡ ἐκφώνησις τῶν ὀνομάτων ἀπάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀναπαύσεως κοιμηθέντων ἀγωνιστῶν Ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν.

Ἡ ἐκφώνησις τῶν ὀνομάτων ἀπόντων τῶν ἄλλοτε παρόντων καὶ πρωτεργατῶν κυριολεκτικῶς συνεκίνησε ὅλους, ἰδιαίτερος ὁμως τοὺς μετ' ἐκείνων συνεργασθέντας.

πὴν ἡμῶν ἐξαίρνης ὑπὸ πυρετοῦ κατεκυριεύθη ἐπιθυμίας ἀτόπου, καὶ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ὠραιότητα ὅλην τῆς ψυχῆς του κατέστρεψε καὶ δοῦλος ἔχει γίνῃ τῶν ἡδονῶν. Τοῦτον λοιπὸν δὲν θὰ δακρύσωμεν, εἰπέ μοι, καὶ δὲν θὰ θρηνησωμεν ἕως ὅτου ἐπανακτήσωμεν πάλιν αὐτόν, καθὼς ἦτο πρότερον; Καὶ ποῦ ἀντέχει πρὸς ταῦτα ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ; (Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Ἀμέσως ὁ γεραρὸς καὶ ἀειθαλής πρόεδρος τοῦ Συλλόγου «Τρεῖς Ἱεράρχαι», ὕφ' οὗ ἐφιλοξενεῖτο ἡ πανηγυρική συγκέντρωσις, ὁ κ. Παναγιώτης Βαρυμποπιώτης, ἐχαιρέτησε τὰ προσελθόντα πλήθη καὶ ἐπήνεσε τὸν ἀγωνιστικὸν τῶν ζήλον.

Δι' ὅσα εἶπε, ὡς καὶ διὰ τὴν εὐγενῆ παραχώρησιν τῆς αἰθούσης, τὸν εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς.

Μετὰ τὸν κ. Βαρυμποπιώτην, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, κ. Αὐξέντιος ἀναπτύξας τὸ θέμα «ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ὁ ἱερὸς ἡμῶν ἀγών. Μετὰ μουσικὸν διάλειμμα ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνῆλθε ὁ θεολόγος καθηγητὴς κ. Σταῦρος Καραμήτσος, χειρισθεὶς τὸ θέμα «Ἡ Ὁρθοδοξία, ἡ μόνη ἐλπίς» καὶ μετ' αὐτὸν ὁ παλαίμαχος ἀγωνιστὴς κ. Γεώργιος Κόττης.

Μεστὸς εἰς νοήματα καὶ παλμώδης ὑπῆρξε καὶ ὁ λόγος τοῦ ὁσιολογιωτάτου πατρὸς Μάρκου Χανιώτη, τῆς ζωῆς ταύτης δόξης τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Εἰς τοὺς προσελθόντας διενεμήθησαν τὰ εἰς ἀρκετὰς χιλιάδας ἐκτυπωθέντα ἀναμνηστικά τῆς ἐορτῆς.

Μεταξὺ τῶν προσελθόντων διεκρίναμεν καὶ ἀρκετοὺς ἐπισήμους βουλευτάς, πρ. ὑπουργούς, καὶ διαφόρους φίλους τῆς κινήσεως ἡμῶν.

Ἡ συγκέντρωσις τῆς ὁδοῦ Μενάνδρου ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν τῆς ἀγωνιστικῆς πορείας καὶ τὸ πολῦτιμον παρὸν διὰ τὴν διδομένην μάχην τῆς πίστεως.

Δυνάμεθα νὰ καυχώμεθα διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς Κυριακῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία ὀφείλεται εἰς τὰ εὐλογημένα πλήθη τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν πανήγυριν τῆς Ὑπαπαντῆς εἰς Πειραιᾶ.

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

(Κατ' ἐλευθέραν μετέφρασιν)

Πολλοὺς βλέπω τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνοντας ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, καὶ μᾶλλον ἀπὸ συνήθειαν καὶ μόνον παρὰ ἐκ λογισμοῦ καὶ διανοίας καθαρὰς ἐπόμενοι μετέχουσι (τῆς θείας Μεταλήψεως). Ἄν, λέγῃ, ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς καὶ τοῦ Πάσχα, οἰοσθήποτε καὶ ἂν εἶναι μετέχει τῶν Μυστηρίων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιτηρῶμεν ἑορτάς, ἀλλὰ τὴν συνείδησιν νὰ καθαρίζωμεν, καὶ τότε νὰ μετέχωμεν. Διότι ὁ ἀκάθαρτος καὶ ἀνάξιος, οὐδὲ εἰς τὴν ἑορτὴν θὰ ἦτο δίκαιος διὰ νὰ μετέχῃ τῆς ἁγίας καὶ φοικῶδους Σαρκὸς (τοῦ Σωτῆρος). Ἐννόησον λοιπὸν ὅτι οἱ μετέχοντες τῆς παλαιᾶς θυσίας, μετεχειρίζοντο πολλὴν προφύλαξιν, διότι προηγνίζοντο καὶ πάντοθεν ἐκαθαρίζοντο. Σὺ δὲ εἰς θυσίαν προσερχόμενος, τὴν ὁποίαν ἄγγελοι φρίττουσι, εἰς καιρῶν περιόδους τὸ πρᾶγμα περιορίζεις, καὶ μὲ μιᾶς χεῖρας καὶ χεῖλη κατατολμᾷς (νὰ ἐγγίῃς) τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ ; Καὶ βασιλέα μὲν δὲν θὰ ἐτόλμας νὰ καταφιλήσῃς δυσωδίαν ἀποπνέοντος τοῦ στόματός σου, τὸν δὲ Βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ καταφιλεῖς μὲ βρόμερὰν ψυχὴν ; Ὑβρις τὸ πρᾶγμα εἶναι. Λοιπὸν, ἐὰν δὲν εἶσαι ἄξιός τῆς μεταλήψεως, οὐδὲ τῆς συμπροσευχῆς καὶ τοῦ νὰ συμπαρίστασαι μετὰ τῶν ἁγίων. Διότι ἀκούεις τὸν κήρυκα λέγοντα. «Οἱ ἐν μετανοίᾳ προσέλθετε» ὅσοι δὲν μετέχουσι (τῶν Μυστηρίων) δὲν εἶναι ἐν μετανοίᾳ.

Πολλοὶ τῆς θυσίας ταύτης ἀπαξ τοῦ ἔτους μεταλαμβάνουσι· ἄλλοι δὲ δις· ἄλλοι δὲ πολλάκις. Πρὸς ἅπαντας ἡμᾶς ὁ λόγος ἀπευθύνεται ὃχι δὲ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ κατοικοῦντας. Διότι ἐκεῖνοι ἀπαξ τοῦ ἔτους, μετέχουσι, πολλάκις δὲ καὶ διὰ δύο ἔτων. Τί λοιπὸν ; Ποίους θὰ προτιμῶμεν, τοὺς ἀπαξ, ἢ τοὺς πολλάκις, ἢ τοὺς ὀλιγάκις ; Οὔτε τοὺς ἀπαξ, οὔτε τοὺς πολλάκις οὔτε τοὺς ὀλιγάκις ; ἀλλὰ πάντως τοὺς μετὰ καθαρᾶς συνειδήσεως τοὺς μετὰ βίου ἀμέμπτου. Οἱ τοιοῦτοι πάντοτε ἄς προσέρχωνται, οἱ δὲ μὴ τοιοῦτοι, μηδὲ ἀπαξ. Διὰ τί ; Διότι κρῖμα διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν λαμβάνονσι καὶ τιμωρίαν ἀναξίως μεταλαμβάνοντες καὶ κατάκριμα καὶ κόλασιν. Καὶ μὴ θανάτωσης· διότι καθὼς ἡ τροφὴ φύσει οὕσα θρεπτικὴ ἂν εἰς κακόσιον, εἰσέλθῃ, τὰ πάντα, καταστρέφει καὶ διαφθείρει, καὶ γίνεται νόσου ἀφορμή, οὕτω λοιπὸν καὶ τὰ τῶν ἁγίων Μυστηρίων. Τραπεζὴς ἀπολαύεις μυστικῆς καὶ πάλιν συμφύρεις μὲ βόρβορον τὸ στόμα σου ; Μύρον χρίεις καὶ πάλιν μὲ δυσωδίαν γεμίσεις ; Μετὰ ἐν ἔτος μεταλαμβάνων, τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας νομίζεις, ὅτι σοὶ ἀρκούσι πρὸς καθαρισμόν τῶν ἁμαρτημάτων ὅλου τοῦ χρόνου ; Καὶ πάλιν, ἀφοῦ παρέλθῃ μία ἑβδομάς, ἐκδίδεις τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὰ προηγούμενα ; Εἰπέ μοι λοιπὸν, ἐὰν, ἀφοῦ ἐξυγιανθῇς τεσσαράκοντα ἡμέρας κατόπιν νόσου μακρᾶς, πάλιν τὸν ἑαυτὸν σου ἐκδώσῃς εἰς βλαβερὰ φαγητὰ νόσον προσξενούντα, οὐχὶ καὶ τὸν προηγούμενον κόπον,

ἔχασες καὶ περισσότερον τὸν ἑαυτὸν σου ἔβλαψες ; Διότι ἐὰν τὰ φυσικὰ μετατρέπονται, πολὺ περισσότερον τὰ τῆς προαιρέσεως. Ἡμέρας τεσσαράκοντα ἀπονέμεις διὰ τὴν ὑγείαν τῆς ψυχῆς καὶ ἴσως οὐδὲ τεσσαράκοντα, καὶ περιμένεις νὰ ἐξιλεώσῃς τὸν Θεόν ; Παίξεις ταῦτα λέγων ; Λοιπὸν διὰ τοῦτο ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς λέγων : «Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις» οὐχ ἀπλῶς λέγει «ἁμαρτημάτων καθαρὸς», ἀλλὰ «ἅγιος».

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΟΝΑΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΤΗΣ

Ο ΧΡΙΣΤΟΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ

5ον ΜΕΡΟΣ

Ἡ βίωσις τοῦ βαθυτέρου νοήματος τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς ἀποτελεῖ προνόμιον παντὸς χριστιανοῦ, ἀλλ' ἰδιαίτερος τῶν Μοναχῶν.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σωθῇ ὁ Μοναχὸς καὶ νὰ ὑψωθῇ εἰς ὕψος μεγάλης πνευματικότητος καὶ ἀγιότητος, ἐὰν μὴ πρότερον «γεύσῃται τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου», διὰ τῆς μυστικῆς ἐπαφῆς καὶ ἐνώσεως μὲ τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Ἡ βίωσις τοῦ χριστοκεντρικοῦ μυστικισμοῦ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς σωτηρίας, τῆς ἀγιότητος.

Δύναται νὰ προαχθῇ πνευματικῶς ὁ Μοναχός, ἐὰν δὲν κατέχῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἡ ἀκόρεστος δίψα τῆς μυστικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸν Χριστόν, δύναται νὰ ἐξαγιασῇ τὴν ψυχὴν τοῦ ὁ Μοναχός, ἐὰν δὲν ἐπιποθῇ νυκτός τε καὶ ἡμέρας τὰ «θεῖα» καὶ δὲν ἀπολαύσῃ προγευστικῶς ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ τῆς «χαρμοσύνου θεᾶς» τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπῆλυσαν πάντες οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν γῆν ;

Ἡ βίωσις τοῦ χριστοκεντρικοῦ μυστικισμοῦ ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ «γνώθι σαυτόν», τῆς ἐπιγνώσεως δηλαδὴ τῆς ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος, τῆς πνευματικῆς πτωχείας, ἀδυναμίας καὶ ἀπαξίας.

Ἐὰν ὁ Μοναχὸς ἀρχίσῃ νὰ ζῇ ἐν Χριστῷ κατὰ τὸ τοῦ θείου Παύλου οὐρανόφθεγκτόν ἐκεῖνο λόγιον : «ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός», τότε πραγματικῶς ἐπιγινώσκει τὴν ἰδίαν ἀτέλειαν, τὰ ψεκτὰ τῆς ψυχῆς πάθη, τὰς πνευματικὰς τοῦ ἀδυναμίας, πρὸ τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ κλαύσῃ.

Εἰς τοὺς κλαυθμούς, τὰ δάκρυα, τὴν κατάνυξιν, τὸ χαροποιὸν πένθος εὐρίσκει τὴν ὁδόν, «τὴν ἀρίστην ὁδὸν τῆς ὑψώσεως» εἰς τὴν κορυφὴν, τὴν ταπεινώσιν.

Μετὰ τὴν πρόσκτησιν τῆς ἀληθινῆς καὶ ἀνυ-

Ἐκ τῶν ἀθανάτων συγγραμμάτων τοῦ κ. Κ. Κοϊδάκη

Ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς

(Κατὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην)

2ον Μέρος

Τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διδάσκει καθαρῶς καὶ σαφῶς πανταχοῦ ἅπαντα ἡ Καινὴ Διαθήκη, ἀφοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀθανάτου ψυχῆς ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον. Μὴ ὄντος δυνατοῦ νὰ παρατάξωμεν ἐνταῦθα ἅπαντα τὰ χωρία τῆς Καινῆς Διαθήκης τὰ ὁμιλοῦντα περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, διότι θὰ δεῖσῃ νὰ ἀντιγράψωμεν σχεδὸν ἅπασαν τὴν Καινὴν Διαθήκην, περιοριζόμεθα εἰς τὰ ἐξῆς. Ὁ Κύριος πολυλοχου ἀναφέρει, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἐλευσεως Αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον εἶναι ἀκριβῶς ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ πέραν τοῦ τάφου αἰωνίῳ ζωῇ. Πῶς δὲ θὰ ἤρχετο εἰς τὸν κόσμον ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σταυρωθῇ καὶ ἀποθάνῃ, ἐὰν μὴ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἦτο ἀθάνατος; Ὁ Κύριος διδάσκει τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς καὶ λέγει, ὅτι *«οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων»* (Ματθ 22,32). Ὅθεν ἔπεται, ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν ἀποθνήσκει μετὰ τοῦ σώματος, ἵνα ἔπειτα ἀναστῇ, ἀλλ' εἶναι ἀεὶ ζῶσα καὶ ἀθάνατος, ἀφοῦ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Ὁ Κύριος διδάσκει ἐπίσης, ὅτι ὁ ἄνθρωπος μέλλει νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεων αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὅτι οἱ μὲν ἀδικοὶ θὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ, οἱ δὲ δίκαιοι θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, τὴν ἡτοιμασμένην ἀπὸ καταβολῆς κόσμου (Ματθ. 25, 31-46). Ταῦτα δὲ πάντα, διότι αἱ ψυχαὶ εἶναι ἀθάνατοι...

ποκρίτου ταπεινώσεως, ὁ Μοναχὸς καθίσταται πλέον κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ καὶ ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀναλαμβάνει ἐν αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ Βαπτίσματος κατὰ τὸ μέτρον τῆς καθάρσεως, πνευματικότητος καὶ τῆς μυστικῆς ἐνώσεως μετὰ τὸν Χριστόν.

Ἐν τῇ πνευματικῇ ταύτῃ καταστάσει, ὁ Μοναχὸς ἀπολαμβάνει ἀπὸ τῆς παρούσης ζωῆς προγευστικῶς τῆς χαρᾶς καὶ ἀνεκλαλήτου ἀγαλλιάσεως τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ, ἐνῶ ἡ ψυχὴ εὐρίσκεται εἰσέτι μετὰ σώματος *«συνέχεται εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι»*.

Ἄς λάβωσι ταῦτα πάντα ὑπ' ὄψει των οἱ τὴν Μοναχικὴν πολιτείαν ἀσπασάμενοι, ἵνα καταστῶσι ἀφ' ἐνὸς μὲν εὐδαίμονες καὶ μακάριοι ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀξιωθῶσι τῶν τῶν ἐν Οὐρανοῖς ἀποκειμένων τοῖς Δικαίοις ἀγαθῶν. Γένοιτο !

Αἱ ψυχαὶ τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ πλουσίου δὲν θὰ συνδιελέγοντο, ἐὰν αὗται ἀπέθνησκον μετὰ τῶν σωμάτων καὶ ἦσαν νεκραὶ καὶ ἀνίσθητοι, εἰμὴ διότι εἶναι ἀθάνατοι καὶ ζῶσαι (Λουκ. 16, 19-31).

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος διαβεβαίει τοὺς χριστιανούς, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δὲν θὰ διακόψῃ τὴν μέριμνάν του περὶ τῶν πιστῶν λέγων: *«Σπουδάζω δὲ καὶ ἐκάστοτε εἶναι ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἐξοδὸν* (ἐκ τοῦ σώματος, μετὰ τὸν θάνατον δηλ.) *τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι»* (Β' Πέτρ. 1, 15)

Αἱ δὲ ὑπὸ κάτω τοῦ θυσιαστηρίου ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐνθυμούμεναι τὸ μαρτύριον αὐτῶν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὴν τιμωρίαν αὐτῶν ποθοῦσαι καὶ ἀναμένουσαι, ἀνέκραζον πρὸς τὸν Δεσπότην μεγάλαις φωναῖς: *«ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινὸς οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς»* (Ἀποκ 6, 9-10). Πῶς δὲ ταῦτα συμβαίνουν, ἐὰν μὴ αἱ ψυχὰς εἶναι ἀθάνατοι καὶ μετὰ θάνατον ζῶσαι ;

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τὴν 21ην Φεβρουαρίου ἐ.ε. ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν

ὁ παλαίμαχος ἀγωνιστὴς τῆς Ὁρθοδόξιας, **Σταῦρος Ἀλλοίμονος**. Οἱ ἀγωνεῖς του καὶ αἱ ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν ἡμετέραν Εκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος δὲν περιγράφονται, οὐτε δύνανται νὰ ἐξιστορηθῶσιν ἐν συντομίᾳ. Ὁ «ἀποδιδούς ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ» δικαιοκρίτης Κύριος ἄς τάξῃ τὴν ψυ-

χὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη !

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος δέον ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν **ΜΟΝΟΝ** πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. **ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ**, δδὸς Κανιγῆς 32 — Ἀθῆναι 147.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Μέσω τοῦ Π. Παΐσιου Ἱεροδιακόνου

	Δραχμαὶ
Ἀγγελικὴ Παππαδέρη	50
Ἀθανασία Βλάμη	50
Παναγιώτα Τσοροῦ	50
Εὐαγγελία Θεοδοσίου	100
Ἀγγελικὴ Δακρύτση	50
Εἰρήνη Σιμιγδαλᾶ	50
Ἑλένη Φραμπούρη	50
Μαρία Μπούχτη	50
Μαργαρῶ Ἐλευθερίου	50
Γεσθημανὴ Μοναχὴ	50
Σταματίνα Μυτιληναίου	50
Εὐαγγελία Γιωργάρα	50
Εἰρήνη Μάγγου	100
Εὐγενία Γκάκα	50
Θαυμασία Μοναχὴ	50
Ἀλεξάνδρα Σιγάλα	50
Γεώργιος Μπανάκος	50
Κυριακὴ Καραβασιλειάδου	50
Τζανῆς Μαυρουδῆς	50
Μαργαρίτα Κηρύκου	50
Σταματία Ἀλιμπράντη	50
Ἀλεξάνδρα Ἐλευθερίου	100
Παρασκευὴ Μαυραντῆ	50
Ἱερεὺς Παῖσιος Φινοκαλλιωτάκης	500
Ἱεροδιάκονος Παῖσιος	500
Φραγκίσκος Φράγκος	120
Ἀγγελικὴ Βορέα	50
Ἰωάννα Ζουμπολίδου	50
Μοναχὴ Πολυκαρπία	100
Νικόλαος Κυριαζᾶκος	50
Πέτρος Ξ. Ζαγοράρης	50
Σταυρούλα Παπαδογεωργίου	50
Διονύσιος Καλάκης	50
Παναγιώτα Χρυσοχοῦ	50
Ἀναστασία Τουμπολίδου	50
Αἰκατερίνη Δημάκη	50
Κορδύλο Παπαδοουράκη	50
Βασιλικὴ Βεντούρη	50
Παῖσια Μοναχὴ	50
Πολυξένη Ποδιά	150
Μεθοδία Μοναχὴ	10
Εἰρήνη Λιαλιάρη	50
Παρασκευὴ Ζωγράφου	50
Σταματία Χατζησταμάτη	50
Λήμητρα Ρήγα	100
Νικόλαος Κουκούλης	100
Κλειὼ Τσιγκάκη	50
Εὐφροσύνη Φιλίππου	50
Εἰρήνη Ἀξαρχῆ	50
Σύνολον	3 870

Μέσω τοῦ Ἀρχ. Ἡσυχίου Καρδάση Ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίου Δημητρίου — Ἀμφιάλης

	Δραχμαὶ
Κέλαλη Τασοπούλου	50
Αἰκατερίνη Τρανουδῆ	50
Μελλωμένη Γεωργιάδου	50
Ἀγγελικὴ Βλάχου	50

Εἰς μεταφορὰν δρχ. 200

Ἐκ μεταφορᾶς δρχ. 200

Κυριακὴ Καλέα	50
Μαρία Σταυριανή	190
Κωσταντία Ἰωάννου	150
Ἰωάννης	100
Παναγιώτης	50
Τζώνης	20
Δημήτριος Καψάλης	100
Ἰωάννης Μάργρης	100
Μάρθα	100
Αἰκατερίνη	50
Ἑλπίδα	200
Ἑλένη	50
Ἰωάννης Τσαχτιλάκης	50
Δημήτριος Δρακωτὸς	50
Κυριακὴ Πητσιάλη	100
Βασιλικὴ Κάρλη	50
Ἑλένη Μοσχοπούλου	50
Ἀσπασία Σοφριανοῦ	100
Μαρία καὶ Ἀγγελ. Κορμνηνοῦ	100
Ἀναστασίας καὶ Τέκνων	50
Συμέλα Καστανίδου	50
Μαγδαληνὴ	50
Σοφία	50
Εὐαγγελία	50
Μαρία Τζάου	50
Σωτήριος Γεωργίου	50
Μαρούσα Βενιέρη	200
Σπυριδοῦλα Κοτσόβολου	100
Αἰκατερίνη Βρυσάκη	60
Μαρία Ἀνδρεοπούλου	50
Ἰωάννης Ζωργὸς	100
Κωνσταντῖνος	50
Λαγωνίνα Κυριαζοπούλου	50
Δημήτριος Σούμας	50
Ἀγγελος Πανάγος	50
Βασίλεια Μπούταλη	50
Ζήσης Μελαχρινόπουλος	50
Γραμματικὴ Χαλκιά	25
Φανὴ Κωσταλέτου	50
Στυλιανὴ Δόλα	50
Χρυσούλα Καραλάκη	50
Ἑλένη Βρόντου	50
Παρασκευὴ Μποτονάκη	50
Χρυσάφη Βηθλεὲμ	50
Ἀγγελικὴ Νέρη	50
Γερόντισα	50

Σύνολον 3355

Μέσω τοῦ Αἰδ.σ. Νικολάου Καλοσκάμη Ἐφημερίου Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Καραβᾶ — Πειραιῶς

	Δραχμαὶ
Αἰδ.σ. Νικόλαος Καλοσκάμης	100
Εὐθυμία Ἰωάννου	100
Κωντῖνα Μανώλα	50
Διάφοροι ἄλλοι	65
Κυρία Θεοφάνους	50
Δέσποινα Κασάμπαλη	50
Διάφοροι ἄλλοι	194
» »	156

Σύνολον 765

Ἐκ προηγουμένων δρχ. 132.023

Γενικὸν Σύνολον δρχ. 140.013

Τεχνονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΝΤΙΜΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Υπό τοῦ διακεκριμένου Βουλευτοῦ καὶ παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ κ. Ε. Τομαρά ἀπεστάλη τὸ κατωτέρω τη-
λεγράφημα πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας κ. Δημ.
Παπασπύρου, εἰς ἐνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὰ ἐπ'
αὐτοῦ λεχθέντα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς εἰς
ἄρτος τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον Ὁρθόδοξον
Ἑορτολόγιον.

Ἀθῆναι τῇ 19 Φεβρουαρίου 1965

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ

Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Προεδρίας
Κύριον Δημήτριον Παπασπύρου

Ἐνταῦθα

Ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην μου λύπην, διότι
κατὰ τὴν ἀγόρευσίν σας ἐκ τοῦ βήματος τῆς
Βουλῆς τὴν 16ην τρέχοντος, ὅπως ἀδικαιολογή-
τως καὶ κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον, ἐθίξατε τοὺς
ἀκολουθοῦντας τὸ Πάτριον Ὁρθόδοξον Ἐκκλη-
σιαστικὸν Ἑορτολόγιον, ἐντίμους καὶ Ἐθνικό-
φρονας Ἕλληνας πολίτας, ἐνῶ συγχρόνως ὑπε-
ρηνύνητε ἀτόμον, καθ' οὗ ἐκκρεμοῦσι βαρύτα-
ται κατηγορίαι, διατυπωθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐχόν-
των ἔγκυρον γνώμην θεολόγων κληρικῶν καὶ
λαϊκῶν.

Ἀπὸ Σᾶς, τὸν διακεκριμένον νομικόν, ὁ θρη-
σκευόμενος Λαός, ὅστις μᾶς ἐτίμησε διὰ τῆς ψή-
φου του, ἀνέμενε τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου,
τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς, συμφώνως καὶ πρὸς
τὰς ἐπαγγελίας τῆς Κυβερνήσεώς μας, καὶ οὐχὶ
ὑβρεῖς καὶ περιφρόνησιν, μὲ ἄμεσα δυσμενῆ ἀπο-
τελέσματα διὰ τὸ Κόμμα μας.

Βουλευτὴς Ἀττικῆς
Ε. ΤΟΜΑΡΑΣ

ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Κατὰ πληροφ'ας τοῦ ἡφμερίου τοῦ ἱ. Ναοῦ
τοῦ Τιμίου Προδρόμου τοῦ χωρίου Λουτοφίου Θη-
βῶν Ἀρχιμ. Ἀντωνίου Χαλκιᾶ, ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς
Παναγίας τοῦ Τέμπλου δακρύζει ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέ-
ρας. Ἰσως τὸ ὡς ἄνω γεγονός καὶ πολλὰ ἄλλα τοι-
αῦτα, ὡς καὶ οἱ σεισμοὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν νὰ
ἀποτελοῦν μηνύματα τοῦ Θεοῦ πρὸς μετάνοιαν καὶ
πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἀσελγῶς καὶ ἀκολάστως ζών-
των κατοίκων τῆς κοιλάδος ταύτης τοῦ κλαθμῶνος,
τῆς γῆς. Ἄς μετανοήσωμεν πάντες καὶ ἄς γίνωμεν
κῆρυκες τῆς μετανοίας εἰς τοὺς ἐγγὺς καὶ μακράν,
ἵνα οὕτω ἴλεων ἀπεργασώμεθα τὸν Πανάγαθον Θεὸν
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἀποσοβήσωμεν τὴν πληθὺν
τῶν δεινῶν τῶν ἐπισωρευθησομένων τῇ ἀνθρωπό-
τητι, ἐὰν μὴ μετανοήσωμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν εἰς
τὰς πατρικὰς ἀγκάλας τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς.

ΓΙΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ἤδη, ἐγκρίσει τῆς Ἱε-
ραῆς ἡμῶν Συνόδου, τὸ νέον πόνημα τοῦ Πανος.

Ἀρχιμανδρίτου κ. Νεοφύτου Καλοφούντη, ἀφιερω-
μένον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὑπὸ τὸν τίτλον
«Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεο-
τόκον».

Ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω γηραιοῦ καὶ ἀκαμάτου συγ-
γραφέως προσεφέρθησαν 400 ἀντίτυπα, μὲ σκοπὸν
τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν προγραμματι-
σθεῖσαν ἀνέγερσιν τοῦ Οἰκοτροφείου τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἐκκλησίας.

Τιμᾶται δρχ. 5

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

1) Ὁ Ἀρχιμ. Εὐγένιος Στεργιογιάννης μετέβη
εἰς Σάμον.

2) Ὁ » Πανάρετος Πετρίδης εἰς Πάρον.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Μὲ πᾶσαν εὐταξίαν καὶ κοσμιότητα ἔγιναν αἱ
ἀρχαιρεσιαί εἰς τὸ ζηλευτὸν Παράρτημα τοῦ Δο-
μοκ. οὗ, διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Διοικητικοῦ
Συμβουλίου. Οὕτως ἐξελέγησαν κατὰ σειρὰ οἱ κά-
τωθι: 1) Νικ. Νικολάου, 2) Δημήτριος Τσουτσου-
λόπουλος, 3) Ἡλίας Γκαραγγάλης, 4) Νικόλ. Εὐαγ-
γελόπουλος, 5) Βασ. Γκαραγγάνης καὶ 6) Κων(τίνος
Παραχρήστου.

Ἐπίσης εἰς τὸ Παράρτημα Δρυμαίας—Λοκρίδος
ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

1) Νικόλαος Λουκ. Καρμύρης, πρόεδρος

2) Παναγ. Νικ. Κορτσாலός

3) Ἰωάννης Νικ. Γεωργίου.

Συγχαίρομεν τοὺς ἀνωτέρω καὶ εὐχόμεθα καλὴν
πρόοδον.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628-280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Ὑπεύθυνος Συντάξεως Γεώργιος Κόττης
Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι 147

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δραχμὰς 15.—

» Ἐτησίᾳ » 30.—

Ἐξωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δολλάρια 2

» Ἐτησίᾳ » 4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1